

Ai t^h thú v^à y ? ai c^ó n xin ân xá ?

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Năm, 27 Tháng 8 Năm 2009 04:54

G^ì n đây công an và tuyên giáo Hàn^g i bày ra trò các nhà dân ch^o b^o b^ot vào tù l^à n l^à t xu^ut hi^ện trên vô tuy^{ên} n truy^un hình và trên báo c^á a nhà n^g c, v^à i nh^à ng l^à i thú t^h i theo nh^à ý mu^on c^á a h^à là : đã ho^àt đ^ong ch^o ng phá nhà n^g c, âm m^u u l^à t đ^o ch^o đ^o hi^ện hành, vi ph^ám pháp lu^ut, do non n^g t, đ^oi đ^ot, b^o l^ào kéo, nay h^à i c^ó i, xin đ^o c khoan h^à ng và ân xá đ^o tr^ở thành công dân t^h t(!), ng^h i l^à ng thi^ện(!). H^à đ^o u đ^o c nh^à máy, nói nh^à v^à t !

Đây là trò h^à r^o t cũ, đã đ^o c thi th^o quá nhi^ệu, b^o th^o t b^o i n^g ng n^g, nh^à ng trong b^o t^h c h^à v^à n c^ó đ^o a ra dùng, vì nhân dân ta v^à n còn có ng^h i l^à m l^à n.

H^à h^à c^ó đâu ? Công an c^ó ng s^àn, tuyên giáo c^ó ng s^àn h^à c t^h ngu^on phát xít Hitle, v^à i nh^à ng m^u u thâm c^á a G^ò ben, tuyên truy^un l^à p đⁱ l^à p l^à i mãi gây v^à t h^à n sâu trong não, đ^o u gi^à đ^o i nh^à t r^o i cũng thành y nh^à th^o t.

H^à h^à c ch^o y^u là ^à đâu nh^à ng th^o thu^u t ma giáo ^à y? Ngay t^h năm 1950, t^h ng đoàn cán b^o công an và tuyên giáo nô n^g c sang Nga sang Tàu, theo dõi các tr^ò i c^ó i t^h o, các l^à p ch^o nh hu^on, các cu^u c đ^o u t^h "ph^on cách m^o ng", th^o hu^on trong các tr^ò ng, l^à p cao c^ó p, trung c^ó p, ti^u p thu t^h n g^o c nh^à ng lý lu^un c^á a các t^h s^à Béria và Khang Sinh trong cái ngh^à đàn áp và kh^o ng b^o nhân dân, v^à i nh^à ng kho kinh nghi^ệm đ^o c t^h ng k^o t chuyên sâu và còn cho th^o c hành th^o nghi^ệm.

Cái ngh^à an ninh và tuyên giáo c^ó ng s^àn chính hi^ệu có th^o t^h ng k^o t trong các th^o thu^u t : - đánh vào cu^u c s^à ng. T^h đ^o n gi^à n. Không cho u^o ng n^g c, không cho ăn, không cho n^g m (đ^o ng su^u t ngày), không cho đi l^à i (phòng quá ch^o t), không cho ánh sáng, ho^à c quá nhi^ệu ánh sáng (đèn pha c^ó c m^o nh chi^u u vào gáy) ...

- tùy t^h ng tính cách cá nhân đ^o i t^h ng mà l^à p ph^o ng án t^h n công : yêu v^à con mong tin v^à con (phao tin nh^à m, v^à ngo^à i tình, con h^à h^à ng, b^o m^o m n^g ng ...) đ^o gây lo nghĩ, hoang mang; tu^u s^à thích cá nhân, ^à a thu^u c lá g^ì (Cotab hay Philip Morris hay thu^u c l^ào) ; r^o u g^ì (Cognac hay bia, hay r^o u đ^o) đ^o mua chu^u c, "khuy^u n khích" khi c^ó n;

Ai thú tội ? ai cần xin ân xá ?

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Năm, 27 Tháng 8 Năm 2009 04:54

- tuồng tính tình mà đánh vào chỗ yếu - như là xu nịnh, là danh vọng, là hạnh phúc, tiền bạc, so sánh ngông cuồng này với những khác, khi dễ những suy tính, kèn cựa nhún nhen ...

- giảng bày, như trong chuyện huân cán bộ cao cấp, họ đưa ra vài anh dũng cưỡi ngựa rồi đưa lên báo cáo điển hình (kể là lu bù : con đưa cha chết, ăn chết trác táng tởn, tàn ác với người dân, là thầy phạm tội, dâm ô hồ hóa, kèn cựa đưa vợ, con ăn báo mộng, mới thì đâu có tình tiết gì gắn liền như trong tiểu thuyết, trong phim ảnh, hay như bọn nhún nhún thì với cha chết; cuối cùng bao giờ cũng khóc, khóc nước lên, rồi họ trình bày cùng sự tởn; và kết luận : tôi là đồ rác rưởi trong xã hội, đồ sâu bọ, đồ bẩn thỉu, đồ ăn hối, đồ phạm tội, đáng tội chết, may như có đảng giang tay ra cứu, tôi mới sống được và tôi nguyện làm công chuộc tội);

- cho đi tàu bay giặc : đồ tác động đến mọi người, ban cho đồ chuyện huân, rồi tổ chức ca ngợi, biểu dương, tặng thưởng như điển hình trên là : cái tổ chức tốt, gương mẫu trong phạm vi, thành công thì chỉ cần thông, thông lại quy định như trong cuộc đời, rồi ca ngợi là "Chân Anh hùng" - anh hùng chân chính, không phải người anh hùng (!), "Chân Quân tử", thậm chí là đảng viên CS chân chính, tin tưởng vĩ đại (!), tin tưởng các lãnh tụ Mác, Lênin, Staline, Mao, Hồ ... Thậm chí họ đưa ra "Anh Bác", đưa ra "Bác" gọi là ban khen, đưa ra vòng hoa, đưa ra mũ lên người ghi danh !

Thì là cái lập học lên đảng tập thể, thì "văn nghệ cộng đồng", cái lập công và "phạm tội", cái đặt kỷ luật và "thành công". Không có cũng cần nghĩ ra, tưởng tượng ra, sáng tạo ra thì gì gắn liền, thông là thì với "hồ hóa": tán tởn cô này, số vú cô này, rồi gái nông thôn ra bãi dâu, bên đôn rờ; có khi còn ly kỳ hóa phạm ra ý định đưa hàng đồ, bợ ngửi đồ vào đồ họ, nói xấu lãnh đạo và lãnh tụ ...

Tôi còn nhớ hồi 1953-54, trong quân khu V gọi là quân khu IV ở Vinh viên tập thể phó quân khu cấp tỉnh; ông ta là trí thức, trong chuyện huân, trót thì đem người đi cấp tập ra thành công, thì khai có "ý tưởng"(!) đem một số quân vào vùng đồ đồ hàng. Chuyện huân xong, ông ta báo an ninh và báo về đảng tra hỏi, tra hỏi các hình, không khai nói vì chuyện thật ra không hề có, thì là cái thì mà người tù không án, chết rồi trong một số xôn xao nào không ai hay ! Chuyện có thật 100%.

Cái trò hồ thú tội và xin ân xá mới đây với là chung một nguỵ n trăm nghìn trò hồ đã diễn ra, thì an ninh và tuyên giáo cũng sẵn, chỉ khác là khi đảng CS đã suy tàn, hết linh thiêng, thì gác gác, cái nguỵ, thì "thuật toán" đến các "thần linh" và lãnh tụ thậm chí thuật toán của họ. Là phạm tội phạm tội vào chỗ kín.

Ai t^h thú v^à y ? ai c^ó n xin ân xá ?

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Năm, 27 Tháng 8 Năm 2009 04:54

Th^ài bu^ổi v^{ăn} minh hi^ện t^hi, khi minh b^ắch công khai tr^ở thành n^ềp s^ống c^ả m^{ột} i công dân l^àng thi^ến và chính quy^ền l^àng thi^ến, cu^ốc t^h thú và xin khoan h^{àng} ch^ỉ có giá tr^ị khi các đ^ồng s^ố đ^ểc hoàn toàn t^ự do và t^ự ch^{ọn} - không có b^ắt c^ứ m^{ột} t^h ép nào - tuyên b^ố công khai tr^ởc đ^ểi bi^ếu chính quy^ền, tr^ởc đ^ểi bi^ếu gia đình, b^{ên} bè, tr^ởc các nhà báo (báo nói, báo vi^ệt, báo ^đnh ...) trong và ngoài n^{ướ}c. Ch^ỉ khi ^đy m^{ột} i l^ài t^h thú và xin khoan h^{àng} ng^{ười} u có m^{ột} i có giá tr^ị hoàn toàn.

Vi^ệc x^ả án cũng v^ày. Nh^ưt thi^ết ph^{ải} i công khai, minh b^ắch, có đ^ểi bi^ếu nhân dân, gia đình, các nhà báo trong và ngoài n^{ướ}c, có lu^{ật} s^ố bi^ến h^{oà}, cho các đ^ồng s^ố phát bi^ếu h^{ết} ý ki^{ến}, nh^ư ^đ m^{ột} i phiên toà bình th^{ườ}ng ^đ m^{ột} i n^{ướ}c dân ch^ủ. Hãy ch^ỉ xem. H^à chúa s^ố ánh sáng c^ả a công khai, s^ố th^ết.

Các cu^ốc t^h thú và xin ân xá ti^ến ch^ỉ r^{ất} đ^ể đáng và l^àc l^ũng v^à a qua xin tr^ở l^ài đ^ể cho vào kho tàng t^hi ác c^ả a ch^ỉ nghĩa CS hi^ện th^ếc đang b^ắc c^ả loài ng^{ười} i v^{ăn} minh lên án.

Nó ch^ỉ có ý nghĩa duy nh^{ất} là s^ố t^h thú trên th^ếc t^h c^ả m^{ột} t chính quy^ền c^ảng s^ố n toàn tr^ở l^àc l^ũng đã "quá đắt", đã thu^ốc v^à dĩ v^{ãng} c^ả a loài ng^{ười} i, nh^ưng v^àn còn c^ả t^h n t^hi nh^ư m^{ột} t thách th^ếc l^ào x^ảc v^à i l^àng tri và l^à ph^{ải} i.

L^à ra chính quy^ền toàn tr^ở t^h h^{ội} ph^{ải} i t^h l^ài ăn n^{ăn} h^{ội} c^ả i r^{ất} i xin ân xá v^à i nhân dân, v^à i l^àch s^ố, v^à i ti^ến nhân, v^à i các nhà dân ch^ủ ... v^à vô vàn đau kh^ổ, m^{ột} t mát, b^ắt công h^{àng} đã gây ra ! Ch^ỉ có v^ày m^{ột} i là công b^ống, là đúng đ^ển, là t^hi ^đ c^ả n thi^ết và c^ảp bách!

Bùi Tín Paris 24-8-2009